Roku 1951 ztrácí divadelní spolek svou volnost i majetek. Obojí je nadále vedeno a určováno státní správou zastoupenou Osvětovou besedou. Divadelníci tak jako celý národ přišli o výsadní právo rozhodovat sami o sobě.

V roce 1957 je čas na modernizaci topení, přechází se na centrální ústřední vytápění. Po vyhoření sokolovny se balkon mění nejprve na promítací kabinu, aby se celých třicet let scházeli v divadle i filmoví diváci.

Zlomovým rokem se dá nazvat rok 1971, kdy Vysoké poprvé přijímá hosty a návštěvníky národní přehlídky venkovských divadelních souborů a kdy se kabina s promítacími přístroji pomalu a neustále vylepšuje na zázemí pro občerstvení – kuchyňku. Postupně se modernizuje i zázemí jeviště. Nová elektroinstalace v celé budově, pohodlnější sezení…..

Pokračování příště

středa 19. října 2005		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Hranice u Aše	
13:00	příjezd Sloupnice	
13:30	loučení Vysoké nad Jizerou	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Hranice u Aše	městský úřad
15:00	vítání Hranice u Aše	před divadlem
16:00	**Jak přišla basa do nebe**	velký sál
16:30		
17:00	**Němčice nad Hanou**	
18:00	seminář KDP	vila
19:30	**Jak přišla basa do nebe**	velký sál
20:00		
20:30	**Němčice nad Hanou**	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXVI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška. Náklad 220 ks. Cena 7 Kč.

Právě čtete číslo 5.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVI. Úterý 18. října 2005

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Němčice nad Hanou	
13:30	loučení Dobronín	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Němčice nad Hanou	MÚ
15:00	vítání Němčice nad Hanou	před divadlem
16:00	**Hrátky s čertem**	velký sál
16:30		
17:00	**Vysoké nad Jizerou**	
18:00	seminář KDP	vila
19:30	**Hrátky s čertem**	velký sál
20:00		
20:30	**Vysoké nad Jizerou**	
21:30	zasedání poroty	kuřárna

Recenze

DS Zmatkaři Dobronín Alois Jirásek, Petr Žák Ze starých pověstí

Představení, které Zmatkaři provedli pod názvem Ze starých pověstí… není „na motivy“ jak praví program, ale převážně ze „Starých pověstí“ jak praví katalog festivalu. Je realizováno jako divadelní produkce zvláštního tvaru. Leccos připomíná: našli bychom tam situace připomínající hru, prokládanou forbínami, našli bychom tam pasáže dramatizované, někdy jako by jen ilustrované dějiny. Nic z toho to zřejmě není, snad nejblíže má tento tvar k Trnkovu loutkovému filmu. Je to divadelní produkce, která v pestrém leporelu demonstruje některé obrazy z českých mýtů.

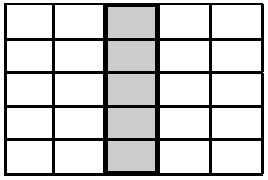
Představení má řadu kladných, působivých i půvabných momentů. Funguje tu přirozená následnost dějů, je tam řada nápadů scénických, většinou vtipných. Je tam na druhé straně mnoho výzev, projevů i prohlášení jaksi spíše řečnické povahy. Představení má dva průvodce, jejichž texty jsou realizovány převážně s vtipem. Mimořádně působivé a celek představení držící v jednom tónu jsou dekorace a kostýmy. To všechno slouží výsledku, postaveném na vzácné obětavosti tohoto

Partneři XXXVI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

P&P s.r.o.
Die Garten - Galerie
PŘÍKRY
EPRONA
R Sager
Gorten Švýcarsko
EMBA SOLID BOARD & BOXES
AD servis
Penzion BARUNKA
ŽELEZÁŘSTVÍ
domácí potřeby - elektro
REKOS
BOLIJA
KONICA MINOLTA
DOBROČINNÝ FOND PHILIP MORRIS ČR
BEZEMA COLOURS ARE OUR PASSION
COMPUTER SHOP CS 23
ROKA s.r.o.
Semily
Tumov
HYBLER

Opět hlavolámek:

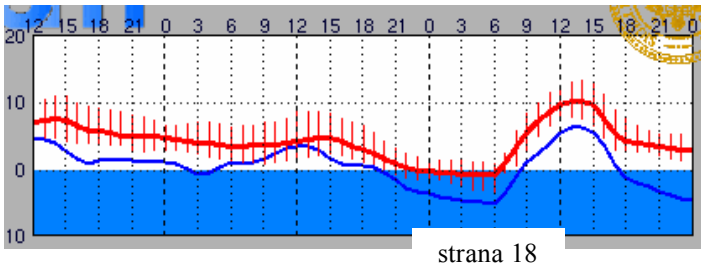

nová větev
druh ještěra
domovina
délka
kapsy (slov.)

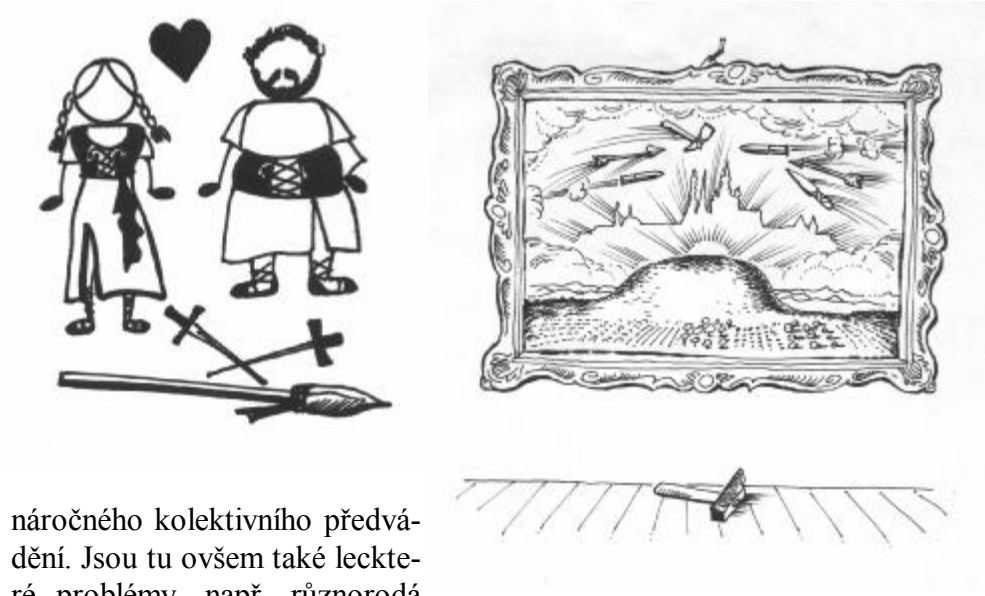
Zatím nejobtížnější kvíz v naší historii vám předkládáme v dnešním výtisku. Zkuste určit, kdo je představitel Belzebuba (vpravo dole). Rozřešení bude na semináři.

red

Předpověď počasí na úterý:

I když se teploty silou vůle drží nad nulou, tak obloha zůstane pro dnešek zatažená. Severák se stočí na východní a přinese azuro.

náročného kolektivního předvádění. Jsou tu ovšem také leckteré problémy, např. různorodá kvalita a povaha, názornost a působivost jednotlivých obrazů. Některé jsou mimořádně pohyblivé a barevné (obřady, zápasy, atd.), jiné velmi chudé (např.Přemysl s Libuší). Velká část textu je původní nebo nepatrně upravená textová podoba Aloise Jiráska, ale soubor si bohužel nepořadil s neobvyklým inverzním slovosledem předlohy. Nejasný zůstává řád tohoto jevištního tvaru, který střídá víceméně autentického Jiráska s jeho humornou demonstrací a s parodií na tento text.

Při vší sympatii k průběhu představení, které zaujalo a místy i potěšilo, zůstávají v závěru nejasné dvě kardinální otázky: jaké je názorové východisko inscenátorů? komu je toto představení určeno?

Jiří Hraše

Představujeme Zmatkaři Dobronín

V neděli ve zlomovém okamžiku dne, při návratu z redakce Větrníku to v hale Větrova hlaholilo. Nic nevadilo, že je 12.30 v noci. Zpívalo se a hrálo. Jdu okolo a prý: „Pan vyhlašovatel. My si vás pamatujeme, jak jste mluvil do toho mikrofonu!" A bylo pořízeno hned několik fotografií.

„Panebože, tak tohle potrvá do rána," říkám si. Chtěl bych domů a myslel jsem tím pokoj ve vile, v němž přespávám.

„Ono vám to tady patří?" ozývá se z hlučného hloučku.

„Bohužel ne," říkám a procházím okolo. „Chtěl bych jít spát."

Do cesty se mi staví mládenec s klarinetem v ruce a říká: „Tak to máte smůlu."

Ale neměl jsem. Troje dveře bezpečně utlumily veškerý hluk z haly a stejně za chviličku všechno zmlklo. Tak to byl můj první (vlastně druhý) přímý kontakt s příjemnou partou dobronínských Zmatkařů. A jak je vidět, buď vzali na milost ubytované návštěvníky KDP nebo i jim došla energie.

V poobědové náladě sedíme nyní v hospůdce Na Zkoušce a povídáme si s Františkem Kunstem a Martinou Nováčkovou z kolektivu dobronínských Zmatkařů.

Tak pokolikáté jste už ve Vysokém nad Jizerou a s čím jste tu byli?

Objevili jsme se tady letos podruhé i potřetí – poprvé v roce 1996 se hrou Deset statečných aneb Tohle už nikdy nehraj, Staňo. Podruhé pak letos se dvěma hrami.

Podruhé a hned se dvěma inscenacemi. Jak se vám to podařilo?

Zkusili jsme, co s námi dvě inscenace studované najednou, udělají. A prošli jsme pak jak z Třeště, tak z Němčic. To pravidla soutěže dovolují. Je nás hodně a tak se musí hledat. Ale dvě inscenace už nikdy dělat nebudeme. Kousli jsme si vet-

Bez jediné branky

„Je mi ctí, že právě já mohu za přípravný výbor přivítat váš soubor na vysocké národní přehlídce Krakonošův divadelní podzim," prohlásila před divadlem Krakonoš včera odpoledne Hana Dohnalová, která společně s Jaroslavem Vyčichlem

(SČDO) přivítala na přehlídce domácí soubor, jenž jedno představení Republiku za koně a fotbal již odehrál v pátek, druhé, Hrátky s čertem, ho čeká dnes.

Starosta souboru Jan Vaverka st. Poděkoval za hojnou účast na vítání za tak mrazivého počasí a odstartoval fotbalový mač Čerti versus Republikáni. Lítý zápas soudcoval libický rozhodčí Hlávka a ukončil jej po nesmiřitelném a bezbrankovém boji vyřazením mužstva Republikánů a udělením červené karty.

(jn)

Pro jistotu si je pojistil

Jelikož vysocký starosta Jindřich Matura tuší, jaká nebezpečí úrazu či nenávratných ztrát (třeba paměti, bezúhonnosti apod.) hrozí na cestě do a z hasičovny při společenských večerech konaných na počest hrajících souborů, rozhodl se divadelní spolek Krakonoš coby cennou a nenahraditelnou součást města Vysoký nad Jizerou pojistit. A tak předal starostovi divadelníků v dárkové kazetě stokiloampérovou nožovou pojistku. Vskutku prozíravý představitel města!

(jn)

ší krajíc, než máme ústa.

Takže v neděli jste hráli Hennequinovu Prolhanou Kety a včera Jiráska a Žáka Ze starých pověstí. Nezdá se, podle titulů, že by soubor vytvářel něco jako vlastní poetiku. Jedna hra je řekněme lepší bulvár, druhá vychází jednak z klasika a jednak z bájí českého dávnověku.

Jaký lepší bulvár? To je bulvár naprosto klasický, bulvárovatý. My jsme to chtěli dělat, my chtěli pobavit diváky a nejenom to, chtěli jsme také pobavit sami sebe a fakt, vyblbli jsme se. Zkrátka, zkoušíme to různě a ze všech stran. Pověsti jsme dělali proto, že jsou to živé obrazy z dějin - mimochodem k tomu také inklinujeme. Všichni si zahráli. Dělali jsme také Babičku, dostali se s ní do Rakovníka na Popelku a uspěli. Podstatou věci je dělat inscenaci od srdce, přenést svoje srdíčko přes rampu divákům.

A Vysoké?

Sem jezdíme rádi. Také soukromně a často – no často, tak jednou za dva roky. Lidé jsou tu družní a otevření, to se jinde už nevidí. Jenže – porotci nechtějí pochopit, že jsme také družní a moc nás sem neposílají…. A my jsme tak rádi pohromadě – i s jinými soubory nebo lidmi. Včera jsme se sešli s partou Němců a jak jsme si popovídali! A to my neumíme ani slovo německy a oni ani slovo česky.

Co všechno jste na repertoáru měli?

Dělali jsme hru Rudyho Strahla Jako pralidi, Dürennmatta, Hrátky s čertem, Příliš počestnou ženu, Maloměšťákovu svatbu, Čechova – tomu tak říkáme, bylo to pásmo z povídek A. P. Čechova ve vlastní dramatizaci, v němž některé postavy procházely z příběhu do příběhu. A vedle Čechova jsme inscenovali ještě tři další vlastní texty. Právě Babičku, Pověsti a už zmíněného Staňa.

A sponzoři?

Se souborem nejezdí zástupci

obce. Ale jezdí hlavní sponzor, majitel firmy Autonot. On totiž hraje hlavní roli a drží soubor „nad vodou" nejen svým hereckým přínosem, ale také ho z velké části financuje.

Proč si říkáte Zmatkaři?

My si tak neříkáme, my jsme zmatkaři. *A v tom okamžiku vstupuje do hovoru Martina Nováčková a hlásí:* Já jsem tu jako dozor, aby Franta nezazmatkoval a něco na sebe nebo soubor nevykecal. My třeba nekomunikujeme. Teď je to trochu lepší, ale dokud jsme neměli domácí stránky, vždycky se nám něco nepovedlo. Nejčastěji slovo o souboru. Chtít ho na nás dva měsíce dopředu je málo! V některých programových brožurách jsou místo informace o souboru nebo o hře jen tři otazníky. Tak alespoň podle názvu je jasné, s kým mají pořadatelé tu čest.

A váš vztah k SČDO, když už ho tady zastupuji?

Členy SČDO ani jiné organizace nejsme. Ale nic proti SČDO. *(Jak také jinak.)* My bychom třeba i členy byli, ale to se musí vyplnit nějaká přihláška…., spíš je to o tom, že se nestíhá. To víte, Zmatkaři.

Nevadí, nedělám nábor, teď jde o dobré divadlo a děkuji za rozhovor

J. Vyčichlo

Zmatená reportáž

Něco málo z odpoledne.
Začátek:
Co od této hry očekáváte?

Sama nevím, chci se nechat překvapit, ale myslím si, že to budou nějaké obrazy z dějin národa českého.

Protože nás zajímalo, co se z toho vyklube.

Je to dobrý divadelní spolek.

Jiráska znám dobře, tak se nechám překvapit.

Máte nějaký oblíbený soubor?

Němčice nad Hanou.

Snad ani ne. Dříve Ořechov.

Mám ráda vysocké soubory. A pamatuju si na ty z Ořechova.

Konec:
Jak byste je hodnotili?

Krásný.

Bylo to vtipný a roztomilý. Nejvíc se mi líbili ty macatý kluci, břichatý, mladý.

Aneta a Martina

Trochu více z večera.
Začátek:
Odkud jste?

Lhotka.

Zlatá Olešnice.

Rokytnice.

Bozkov.

Snad i slzičková

Tak mi jednou tuhle večer šeptnul v ucho šotek-
„Nečum furt na televizi, vyndej bedny fotek."
Nechal jsem se přemluvit – věřte, to za to stálo –
Jak jsem pěkně pomaloučku zíral, co se dálo.
Jak jsem prvně ve Vysokém – jak Vobskočák vzniká,
Jak v obrázcích z roků zpátky tiše ten čas tiká.
Kolik jmen bych jenom tak rád do těch rýmů vložil,
Nahoře se jistě soubor přenádherný složil.
Morávek techniku vede – Dědek režíruje,
Pelikán kravatu žlutou právě uvazuje,
Ticháček jméno mé dává úsměv na vše strany,
Vojta Dvořák slivovice dovez plné vany.
Hejralová Marie se na vše tiše kouká,
Ludva Němec poznámky si jen pro sebe tiše brouká.
Flašinet zní od Kučerů před začátkem hraní –
Mohl bych dlouho pokračovat – těch srdíček – páni!
Žádné pro nás nepřestalo ani chvíli zpívat
A jistě se – všichni – chodí, jak tu žijem, dívat!
Žijeme tu – bez vás – lidi, ale vzpomínáme!
A jsme rádi, že jsme tady, že Vysoké máme.
-jh-

Včera ráno dorazila oficiální návštěva z ministerstva kultury a vedoucí NIPOS – ARTAMA Zdeňka Lázňovská (na obr.)

se rovná číslu 23,75. Toto číslo se velice blíží představení Ořechovského divadla Bylo-nebylo aneb Obléhání Brna. Chci tím říct, že pokud se frekvence dostane pod číslo 30, značí to, že představení je bohaté na kontakt s publikem," vysvětlil své výpočty porotce-statistik.

Rozhlasový režisér Jiří Hraše pobízel ke zvýraznění živosti akcí a výběr i způsob použité ukolébavky v inscenaci se mu zdál nešťastný. Naopak vyzdvihl zřetelnou schopnost pro žánr frašky u Vladimíra Mátla (Jimmy) a bezchybný, samozřejmý projev Mariana Srponě (Vily). „Oba pánové fungují dobře, ale Štěpánka Mezerová (Ketty) nehraje průběžně. Pohybuje se ve svém projevu mezi útlumem a naprostým záchvatem," vyjádřil se k hereckým výkonům J.Hraše a konstatoval, že v obou případech, Blbec k večeři i Prolhaná Ketty, se na jevišti dobře mluvilo.

Milanu Strotzerovi se do hodnocení moc nechtělo, protože prý hovořil k představení už v Třebíči, ale nakonec si přece jen dal říct: "Velice jsem se bavil. Oba hlavní hrdinové cítí situaci, načasují si text a proto mi pak přijdou některé nařežírované věci zbytečné a kazí celkový dojem."

Scénograf Petr Kolínský si pochvaloval, že Dobroníňští dodrželi přesný půdorys frašky. „To, co tam je, je jen to nejnutnější a vše je využité. Když si scény na jevišti skoro nevšimneme, pak je to ta nejlepší," konstatoval výtvarník. Pozastavil se trochu nad kostýmy, připomenul, že hra byla napsána na počátku minulého století, ale kostýmně se posunula do dnešní doby, což by mu tak nevadilo, pouze se mu zdála přehnaná rebelská podoba Maud – stejně dobře by svou roli zahrála v puntíkovaných šatech. "Konkrétně u Ketty mě trochu zarazilo použití jednoho kostýmu po celou dobu hry. Je to bohatá paní, v průběhu hry mine devět měsíců a ona stále zůstává jen ve svém negliže," uzavřel Kolínský.

Předseda poroty František Laurin doporučil souboru přemýšlet o tom, že by stálo přihlédnout k některým detailům, které diváka trochu matou a vzbuzují falešné představy. „Vždycky mě baví sledovat lidi, kteří nejsou na jevišti zrovna v akci. Když ten člověk přihlíží situaci na jevišti, z hlediska své postavy ji zhodnotí a když přijde správný čas, tak promluví, pak vidím herectví z vnitřního procesu – samozřejmé, automatické, funguje lehce, ale přitom je předem připravené a zapasované," vysvětlil svůj pocit profesor Laurin.

(jn)

S jakými pocity přicházíte na dnešní představení?

Je to ze Starých pověstí českých, což jsem mívala vždycky velice ráda. Jen když to není z dnešní doby.

Těšíme se.

S normálníma.

S dobrými, protože ve Vysokém je to vždycky perfektní.

Jakou pověst máte nejradši?

O Krokovi, jak měl tři dcery.

Ani nevím.

Dívčí válku.

Asi Sisyfosa.

O Praotci Čechovi.

Žádnou, já to nečtu.

Konec:

Jak se vám to líbilo?

Bylo to perfektní, krásný, moudrý. Lidi by si z toho měli vzít příklad. Bylo to moc hezky podaný.

Je to taková historie, taky je dobré si to osvěžit. Očekával jsem víc.

Bavil jsem se.

Ó špica…teda, moc ne zase, moc se mi to nelíbilo.

Moc.

Jsem moc spokojená.

Já jsem neočekávala vůbec nic, ale dočkala jsem se.

Piettro a Bonggo

A co takhle blbouny?

„Už dlouho jsme tady na přehlídce neměli soubor s tak honosným názvem, jako je Štítinská akdemie múzických umění," zahájil proces loučení v hospůdce Na Zkoušce včera odpoledne Vlastimil Ondráček, jenž už tradičně je pověřen řízením tohoto slavnostního aktu uzavírajího oficiální pobyt soutěžního souboru na přehlídce. Předsedkyně KDP Svatava Hejralová v duchu motta „přátelství je jako dobré víno" charakterizovala vztah mezi Vysockými a Štítinskými jako fázi kvašení vinné šťávy. „Doufám, že dojde na perlivý výbuch burčáku a pak už naše přátelství bude jen zrát," dodala Svatka a vyjádřila přání přijet se podívat na štítinskou krajskou přehlídku vesnických divadel Štivadlo. Její slova podpořil i Jaroslav Vyčichlo za SČDO.

Pak V.Ondráček vyzval hostesku Danielu, aby o souboru řekla vše, co ví a nešetřila je: „Problém je v tom, že oni včera nešetřili mě a já se dnes musím šetřit," popsala Danda stav věcí a tím omluvila, že prostě opět žádné žalování nebude. „ Vyžebrala jsem si vás a byla jsem ráda, protože přijeli stejně příjemní lidé jako před třemi lety," vyznala se ze své náklonnosti k ŠAMU Daniela. „Nejenže to šlapalo v divadle, ale ještě více se to valilo v noci v hasičovně. Na kočárek určitě nikdo z přítomných dlouho nezapomene," tvrdila hosteska a požádala své svěřence, aby při příští návštěvě Vysokého zkusili odejít na kutě dříve než v pět hodin ráno. Krom slov se s nimi rozloučila i d á r k e m : "Abyste neřekli, že vám nic nedám, tak tedy blbce k večeři určitě ne, ale b l b o u n y vám dám

Nevěřil jsem očím ani uším

„Večerní představení Prolhaná Ketty jsem si pracovně nazval Nikdy nelžete svým miláčkům čili Do jakých průserů by se člověk nedostal, kdyby se neoženil," řekl režisér a herec Dušan Zakopal, který měl

za úkol provést výkop v hodnocení druhé nedělní soutěžní inscenace DS Zmatkaři Dobronín. „Hostující režisér Miloš Stránský vytěžil z potenciálu souboru maximum. Herci vědí, co hrají a kladem představení je, že jeho energie přešla přes rampu a vrátila se pak zpět. Tempo má náležitou gradaci, reakce představitelů jsou bezprostřední a jejich jednání má potřebnou míru pravdivosti nutnou ke zvolenému žánru," zhustil svou recenzi ochotnický režisér do několika vět a konstatoval: „Viděl jsem tuto hru už v Třebíči a v neděli jsem měl dojem, že vidím něco zcela nového. Nevěřil jsem očím ani sluchu! V Třebíči z kupky sena trčela sláma, tady se do ní schovala celá fůra," ohodnotil změnu představení prokazatelně k lepšímu D.Zakopal. Poté se však v něm opět probudil ten statistik a obrátil se k představitelce Zoé: "Pokud ohlásíte desetiminutovou přestávku, která trvá minut jedenadvacet, pak buďte, prosím, přesná!" nabádal ji a pokračoval: "V první půli jsem zaznamenal 37 smíchů a žádný potlesk, ve druhé 101 smíchů a potlesků jedenáct. Tím se dostáváme ke smíchové frekvenci, která

ně věděl, co dělá, co říká a jak se má pohybovat. Navíc frašku porotce vidět nemohl, protože sama režisérka titul za ni nepovažuje. „ Fraška na jevišti přivádí bláznivé situace, v životě téměř nerealizovatelné, ale ty, které se odehrávají v Blbci k večeři se mohou stát každému z nás. Proto v něm vidím veselohru a tak jsme jej také nastudovali," bránila své pojetí Ludmila Štědrá. Navíc podle jejích slov fraška nemá morální hodnotu na rozdíl od Blbce k večeři, což byl jeden z důvodů, proč s titulem souhlasila.

Tímto svým názorem si vysloužila podivený dotaz Františka Laurina, proč by se situace z frašky nemohla stát ve skutečném životě? "Představte si, že někdo najde ve Větrově před mým pokojem dámské rukavičky, odevzdá je na recepci a někdo příčinlivý, který získá moji adresu, je odešle ke mně domů s dopisem – Vážená paní Laurinová, při svém pobytu u nás v hotelu jste zapomněla své rukavice. – A máme situaci z frašky ve skutečném životě jak vyšitou." (jn)

Proč tu není žena!

„Zajímalo by mě, proč není v porotě této přehlídky žádná žena?" vznesla dotaz směrem k porotcům Ludmila Štědrá, režisérka štítinského představení. Se souborem ŠAMU se sama seznámila právě prostřednictvím "porotcování" na jejich regionální přehlídce venkovských divadel Štivadlo, kde zasedala po tři roky. Kromě ženského elementu jí ve složení posuzovacího sboru chyběl i element herecký: „Každý herec chce přece slyšet, jak hrál, kde dělal chyby a proč, co zahrál dobře. A to přece nejlépe může zhodnotit a poradit právě herec," uvedla důvody svých výhrad.

Místo členů poroty jí odpověděl režisér Rudolf Felzman, který na přehlídce vede seminář KDP: "Tomuhle problému já říkám tragédie dámských šaten. Nejhorší je, když jeden herec posuzuje práci toho druhého. Herec totiž hereckou práci hodnotí vždy jednotlivě, kdežto režisér ji vnímá jako celek. Klasický příklad je, když mladá herečka přijde jako nováček do souboru a sedne si vedle starší, zkušenější kolegyně. Režisér chce, aby "mladá" Julie vypadala nějak a ona pak visí na balkoně zcela jinak, protože zkušenější kolegyně jí poradila, jak by to asi hrála ona."

Náznak sporu třepetajícího se vzduchu ukončil diplomant František Laurin svým přání, že do příštího roku se jeho křehká duše stane ještě křehčí až ženskou. (jn)

ráda."

A pak už šli v rychlém sledu za sebou starosta DS Krakonoš Jan Vaverka st., kuchyňka a Slávka Hubačíková s Prapodivnou osobou. Zahanbit se nenechali ani Štítinští, kteří na oplátku pozvali všechny do své krásné a kulturní obce. A protože měli s sebou i několik členů folklórního souboru, přidali i pár písní ze Slezska.

„Dobře dojeďte a rádi se s vámi opět uvidíme. Byli jsme velmi potěšeni, když jsme slyšeli, že se někdo ujal té nevděčné úlohy pořádat regionální přehlídku vesnických divadel na severní Moravě a neméně jsme byli potěšeni počtem účastníků. Přeji vám proto za všechny mnoho zdaru," uzavřel loučení Vlastimil Ondráček. (jn)

Barvy podzimu

Vezmi list javor – je jich tu dost,
Rumělkou stříkni ho – září jak skvost.
Pak trošku zelené – tupou – ne svěží.
A trochu okru – teď na zemi leží.
Ty, když jdeš kolem, jen zašeptáš – krása,
Příroda naposled před zimou jásá
Abychom věděli, že až sníh padne
Ve spaní stříbřitém,, že zase mládne.
Krakonoš lehounce pokyně dlaní,
Hory - les - zvířata ulehnou k spaní.
Jenom my ještě se hýbáme svěže,
Vadí nám, že ten čas tolik chce běžet.
Že nechce zastavit na chvíli krátkou,
Když ráno ze sálu svou chůzí vratkou
Ke spánku krátkému neseme těla.
Vzdycháme, hekáme – kéž by se chtěla
Zemička na chvíli zpomalit v běhu
A ještě odložit čas mrazu – sněhu.
Ať není úterý – je teprv pátek
A právě začíná divadla svátek.
Zvednem list javoru – kaštánek najdeme,
Ať se tu za rok zas – a všichni – sejdeme!
-jh-

Omluva a pozdrav

Má žena Eva pro nemoc nemůže navštívit letošní KDP. Požádala mě, abych ji omluvil, příspěvky ve Vobskočáku zaplatil a všechny pozdravoval. Peníze jsem vydřiduchovi příteli Pošepnému již vysolil, omluvu i pozdravy činím touto formou. Kdybych Vás všechny měl obejít, asi bych si musel prodloužit pobyt. Přijměte její srdečný pozdrav medializovaný tímto Větrníkem. Věnujte ji malou vzpomínku, pokud Vám vyjde čas. Případná sdělení a drobné dárky přijímám osobně. Děkuji vám za ni.

Její manžel, Dušan Zakopal

Život je jedna fraška

„Když jsme si mezi kolegy porotci dělili soutěžní představení pro napsání recenzí, přesně jsem znal výsledek - Laurin: Blbec k večeři," zahájil se šarmem sobě vlastním pondělní rozborový seminář předseda poroty František Laurin. A jelikož program byl opravdu nabitý,

neboť se měla hodnotit představení hned dvě, neotálel se svým názorem na soubor ŠAMU Štítina, který v neděli odpoledne odehrál Blbce k večeři Francise Vebera. „Dovedu pochopit důvody, proč paní režisérka Štědrá s vámi pracuje - jste soubor, v němž panuje vzájemná pohoda. Text, který jste si vybrali, je velmi vděčný, obsazení bylo šťastné a hra si nečiní velké nároky na kostýmní a scénické vybavení. Avšak dobře realizovat frašku je úkol opravdu obtížný i pro zkušeného režiséra. Je to často složitější než režírovat realistickou hru," započal své hodnocení pražský divadelní režisér a pokračoval: „Fraška je jeden z nejdokonaleji napsaných žánrů. Přikláním se k názoru, že je to fungující stroj a pokud je dobře udělaná, pak patří k největším divadelním zážitkům."

Dále předseda poroty definoval, co to vlastně fraška je a co se z ní stává, pokud není dodržen její mechanismus. „Režisérka vás vedla, abyste pochopili základní situace a tím byla inscenace přehledná. Vedla vás k hereckému vyjádření, čímž se představení dostane přes rampu. Tento žánr se musí hrát rychle, ale i když se hraje seberychleji, chybí-li

v něm zvraty, pak začíná působit monotónně."

Jiří Hraše vyjádřil souhlas s hodnocením svého předřečníka a dodal, že jde o to, zda v té rychlosti hraní je dost velká frekvence událostí. Podle Dušana Zakopala funguje tempo nejlépe v první části hry, ve druhé se trochu láme žánr od frašky ke konverzační komedii. A co se statistiky týká: „První půli jste hráli 90 minut, během nichž jsem napočítal 54 smíchů a pět potlesků. Druhá půlka trvala 34 minut a smíchů jsem napočítal 25," sdělil přítomný statistik poroty.

„Blbce k večeři znám krom jiného i z nějakého představení tady ve Vysokém a pamatoval jsem si, že jsem se tehdy královsky bavil. Tak jsem se těšil na obdobný zážitek," otevřel svůj proslov další z porotců Milan Strotzer. Ale zážitek se prý nekonal. „Viděl jsem dobré herce, ale neviděl jsem frašku! Měl jsem z představení pocit velmi rozpačitý a mám dojem, že klouže někam mimo žánr a jeho prostředky," konstatoval a zároveň sdělil všem, že mladí divadelníci se dnes fraškám cíleně vyhýbají, nechtějí je hrát. A důvodem prý je, že nikdy neviděli tento žánr dobře udělaný. „Ve štítinském Blbci se nehraje o čas a o život, jak by to ve frašce mělo být, tam se jen říkají repliky. V tom okamžiku mě napadá, zda herci vědí, co říkají a činí?" zakončil své připomínky tajemník a člen poroty.

Poslední slovo měl jako vždy scénograf, jenž konstatoval, že výtvarné ztvárnění frašky si co do složitosti nezadá s jejím nastudováním. „Má naprosto přesný půdorys, který se nesmi narušit, jinak se to celé nepovede – divák pak bude zmatený. Nezanedbatelnou úlohu v tomto žánru má také detail a práce s ním," svěřil se se svými myšlenkami Petr Kolínský fóru.

Po vyjádření poroty vystoupila režisérka Blbce k večeři Ludmila Štědrá. „Když mi představitel titulní role Jaromír Glabazňa oznámil záměr souboru nastudovat tuto hru, hned jsem jim řekla, že to není žádná sranda. Oni sami pořádně nevěděli, jak se herecky pracuje. Hráli, ale neznali základní linii a to vůbec nechci říct, že by to byl špatný soubor. Společně jsme začali pracovat s textem u stolu, povídali jsme si o něm, vypíchli podstatné," vysvětlovala svou spolupráci s ŠAMU režisérka. Podle jejích slov kvalitu soutěžního představení Štítinských poznamenala usilovnost. „Moc se snažili, aby tam bylo všechno, co jsme si řekli. Někteří jako by se styděli vyhnat svůj projev do vrcholu," vysvětlovala L.Štědrá. Přesto však prý soubor udělal na hře veliký kus práce a oponovala Milanu Strotzerovi, že každý herec naprosto přes-